

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ I „ROLNIK“

„Droga“ wychodzi 3 razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonamentów 1,50 zł z dopłatami za dostarczenie.
Kwartalnie wynosi 4,50 zł z dopłatami.
Ponajmniej 50 ogłoszeń do wysyłki gratis.

Cena ogłoszeń: Wzrost w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 8-linowej 20 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
długość 20 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.
Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Druk i wydawnictwo „Droga“ Sp. z o. p. w Nowemiastku.

Adres telegraf. „Droga“ Nowemiasto-Pomorze.

Rok XII.

Nowemiasto-Pomorze Wtorek dnia 21 czerwca 1932

Nr. 72

Droga do zgody wewnętrznej dla obrony granic Pomorza.

Na święcie P.W. w Brodnicy w dniu 12-go bm. obecny Wojewoda Pomorski p. Kirtiklis wygłosił znamienne przemówienie, w którym m. in. oświadczył, że „bez zgody wewnętrznej niema mowy o obronie granic. Twierdząc, — tak podkreślił p. Wojewoda — że kwestja obrony Pomorza jest kwestją całkowicie niezależną nie tylko od takiego lub innego ułożenia partyjnego w Polsce, ale nawet niezależną od istnienia takiego lub owego rządu. Jest niezmienną i zasadniczą kwestją Narodu i Państwa“. Wygłoszonej tu przez p. Wojewodę tezie nikt nie odmówi całkowitej słuszności. To, co w powyższych zdaniach wypowiedział p. Wojewoda, jest duchową własnością oraz najgłębszym przekonaniem całej patriotycznie czującej ludności Pomorza. I jeżeli chodzi o powyższą kwestję, wszyscyśmy tu z p. Wojewodą co do niej zgodni. Inaczej atoli rzecz się przedstawia w jej praktycznym zastosowaniu i wykonywaniu. Co do tego istnieją silne rozdziewki i wielkie różnice i aż dotąd nietylko że nie widać żadnego ich łagodnienia i opadania, a raczej wszystko wskazuje na ich potęgowanie się. I niczego pod tym względem nie dowodzi fakt, że tam w Brodnicy w święto P. W. „zgodnie i karnie maszerowały obok siebie pod dowództwem wojskowym zarówno oddziały Związku Strzeleckiego, jak Stowarzyszenia Młodzieży Kat., jak „Sokoła“, Powstańców i Wojaków, Harcerzy, Czerwonego Krzyża itd.“ oraz że P. Wojewoda obok siebie widział „zgrupowanych przedstawicieli całego społeczeństwa powiatu brodnickiego“, jako i to, że członek O. W. P., p. Przyłubski, złożył P. Wojewodzie piękny bukiet róż.

Świadczy to jedynie o głębokim wyrobieniu obywatelskim naszej ludności pomorskiej i jej poczuciu państwowym, że, widząc w osobie P. Wojewody najwyższego swego wóldarza i reprezentanta majestatu Najjaśn. naszej Rzplitej, koło niego się skupiła i jemu oddała należny mu hołd z racji Jego pobytu, odstawiając na bok wszystko dzielące, a wysuwając na czoło jedynie to, co nas wszystkich jednoczy i skupia. Ale mylny i zwodniczy byłby stąd wniosek, że ludność tak powiatu brodnickiego, jak wogóle całego Pomorza z tego stanu rzeczy, jaki obecnie jeszcze zawsze istnieje na Pomorzu, jest zadowolona i się nań godzi.

Nic bardziej fałszywego nad to. Jeżeli chodzi o obronę Pomorza, to do niej poczuwa się każdy z nas, niezależnie od tego, jakie ma przekonania i poglądy polityczne. A jeżeli chodzi o intensywność i siłę woli tej obrony, to my, którzyśmy się na tej ziemi urodzili, do której od samej młodości przywiązaliśmy się wszystkimi węzłami naszego jestestwa, gdzieśmy przeszli całą gehennę niewoli, a mimo to w nieustannej, a prawie że beznadziejnej walce z wrogiem wytrwali niezłomnie aż do końca, to my tembardziej się do niej poczuwamy, im więcej mamy tytułów do jej umiłowanej i ukochania. Jeżeli jednak mimo takich naszych najgorętszych uczuć pod względem organizowania tej obrony jeszcze

zawsze silne istnieją rozdziewki u nas na Pomorzu, to kto temu winien?

Jabikiem niezgody, klinem rozsadzającym tę zgodność i wartość jest przede wszystkim Strzelec. Jest on nim dlatego, że na swem czole ma wyraźnie wyciśniętą markę sanacyjną, a więc jednostronnie partyjną, że jest wyrazicielem ideologii i światopoglądu sanacyjnego oraz że stanowi jej podporę i jej kadry. A ponieważ ludność pomorska w swej olbrzymiej większości jest przeciwna tej ideologii, gdyż jej ze swem najgłębszym przekonaniem Polaka-katolika pogodzić żadną miarą nie może, to też jest i będzie zawsze przeciwna ideologii Strzelca i w ramach dozwolonych mu praw obywatelskich zwalczać go będzie. I nic by nie było w tej rozgrywce ideowej niesamowitego, tak bardzo rozdrażniającego, wszak ona jest zwykłym zjawiskiem w każdym społeczeństwie, gdyby nie wyraźnie stronnicze nastawienie pod tym względem władz. Społeczeństwo pomorskie czuje to, widzi i wie, że władze nasze stoją za Strzelcem, na wszelki sposób go popierają i wraz z nim i całą ideologję sanacyjną nam narzucić usiłują. I dopóki władze u nas na Pomorzu z tego stanowiska nie zejda, z popierania i forsowania u nas ideologii strzelecko-sanacyjnej nie zrezygnują, to co prawda nie osłabi to ani nie ostudzi u niesanacyjnej ludności pomorskiej obronny duch, zapala i obronnej gotowości, ale zgody wewnętrznej nie będzie. Przewrotnością i wyrazem oszczerstwem jest twierdzenie pism i czynników sanacyjnych o antypaństwowym usposobieniu ludności pomorskiej.

Może rzadko gdzie znachodzi się tyle właściwości i pierwiastków państwowotwórczych i państwowozachowawczych, jak u ludności pomorskiej. Trzeba je tylko umieć należycie ocenić i odpowiednio użyć. Trzeba więc to z całym naciskiem podnieść i podkreślić, że ludność pomorska nie jest wrogo usposobiona ani dla Rządu ani dla Państwa, czego dowodem choćby Brodnica, a jedynie i wyłącznie przeciwna jest ideologii sanacyjnej, której nie uznaje i nigdy nie uzna. Od władz domaga się pod tym względem jedynie całkowitej bezstronności, nieangażowania się pod względem rozgrywek partyjnych po niczyjej stronie i równego, sprawiedliwego traktowania wszystkich obywateli bez względu na ich przekonania polityczne. Przestrzeganie tej wytycznej to najpewniejsza, ale też i jedyna droga do wewnętrznej zgody, a tem samem i do wzmocnienia obronności granic Pomorza.

Legat Francuza dla muzeów polskich.

Psyz. Zmarły niedawno w Boulogne sur Mer Francuz Paweł Marmoppa, ofiarował w testamencie rządowi polskiemu legat 150.000 franków na rzecz muzeów polskich, a mianowicie dla Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum w Krakowie oraz Muzeum w Wilnie i Poznaniu.

Marmoppa, znany jako wielki przyjaciel Polaków, udzielał niejednokrotnie pomocy kolonji polskiej w Paryżu i utrzymywał z nią serdeczny kontakt.

Jeszcze w sprawie zagadnienia obronności Pomorza.

Na całym Pomorzu panuje, tak czytamy w rozmaitych nard. pismach pomorskich, wielkie rozgoryczenie przede wszystkim z powodu usuwania przez „sanację“, gdzie tylko to jest dla niej możliwe, żywiciu miejscowego i zastępowania go napływowym elementem.

Już od kilku lat panuje na naszym wybrzeżu ten system, że wszelkie ważne stanowiska rządowe i w przedsiębiorstwach państwowych obsadza się przez zarejestrowanych zwolenników „sanacji“.

Ostatnio, gdy faworyzowanie przeróżnych zwolenników sanacji przybrało formę zbyt jaskrawe, powstał przeciwko temu, zupełnie samozwannie, tubylezy element robotniczy.

Obalenie ludności miejscowej na „sanacyjne“ metody, jej krzywdzenia jest głębokie i powszechne.

Trzeba znać wrażliwość pod tym względem ludności pomorskiej, zresztą słuszną, żeby sobie dać sprawę ze spustoszenia, jakie tego rodzaju metody „sanacyjne“ tam powodować muszą, wyrządzając państwu polskiemu nieobliczalną szkodę przez szerzenie do niej głębokiego żalu. Straszna jest wobec narodu i jego przyszłości odpowiedzialność za takie traktowanie tubyleznej ludności pomorskiej.

Jakże pojąć, że ks. kanonikowi Łosińskiemu rozbiła się wiecie w Kościerzynie, Kartuzach i Wejherowie? Któż to bowiem jest ten ks. kanonik Łosiński? Znają go Kaszubi, zna go Pomorze, zna go świadomia Polska. Był kiedyś posłem kaszubskim w berlińskim Sejmie. Jest dzisiaj posłem kaszubskim w Sejmie warszawskim. Działacz nieustraszonej, organizator, budzieliel polskości, ma jednak jedną wielką wadę: jest narodowcem polskim. Gdyby był narodowcem ukraińskim, niemieckim czy żydowskim, toby mu nikt nie przeszkadzał. Ale, ponieważ jest narodowcem polskim, to ta okoliczność spowodowała na jego zebrania bojówkarzy „sanacyjnych“, którzy za swój obowiązek uważają uniemożliwić publiczne zetknięcie się pęta kaszubskiego ze swoimi wybracami.

Podczas wyborów w jesieni 1930 r. bojówkarze „sanacyjni“ w Gdyni pobili do krwi dr. Regalę, członka Powstańców i Wojaków, łamiąc mu rękę. Ci „behatery“ dławią się często od ręków przeciwko Hitlerowi, ale wojowniczość swą wyładowują na polskich narodowców. Jakież wnioski mogą się szorstwie nasuwać, gdy się to wszystkie razem zestawia? Cóż o tem mają myśleć Kaszubi?

Destrukcyjna działalność „sanacji“ przyniosła wiele szkody państwu, lecz najwięcej zaszkodziła sprawie Pomorza, obniżając poziom życia tej ziemi do linii z przed kilku wieków. Zgodzenie obronności Pomorza ponosi z tego powodu wielkie szkody pod względem moralno-organizacyjnym. ☞

Samozwańczy sąd nauczycieli z Łomży nad ks. prefektem.

Warszawa. W związku z odezwą JE. ks. Biskupa łomżyńskiego w sprawie nieprzyzwolonych występów gimnastycznych szkolnej młodzieży żeńskiej grono nauczycieli i nauczycielek żeńskiego seminarjum w Łomży urządziło samozwańczy sąd nad ks. prefektem tego seminarjum i obrzuciło go w stryku, opublikowanym w miejscowej gazecie. Ten akt samoweli znajduje swój epilog na odpowiednim miejscu.

Przy tej okazji warto atoli awydatnić, jakich wychowawców ma dzisiejsza młodzież szkolna. Oto np. w Łomży między nauczycielami szkół średnich jest kilku żyjących w związkach małżeńskich nielegalnych, są odstępcy od wiary, są niedowiarzowie, paraliżujący wpływ religijny księży prefektów, jest b. ksiądz, który zerwał z Kościołem. Społeczeństwo łomżyńskie, patrząc na te stosunki w szkołach, lęka się coraz więcej o swą młodzież, stojącą pod takim wpływem

